

Превод от английски език

A. Текст на Конвенцията относно елиминирането на насилието и тормоза в света на труда

Генералната конференция на Международната организация на труда,

След като бе свикана в Женева от Административния съвет на Международното бюро на труда и проведе 108-ата си (стогодишна) сесия на 10 юни 2019 г. и

Като припомня, че Декларацията от Филаделфия потвърждава, че всички човешки същества, независимо от раса, вероизповедание или пол, имат право да търсят материално благополучие и духовно развитие в условията на свобода и достойнство, на икономическа сигурност и равни възможности, и

Като потвърждава важността на фундаменталните конвенции на Международната организация на труда, и

Като припомня за други релевантни международни инструменти като Всеобщата декларация за правата на човека, Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за икономически, социални и културни права, Международната конвенция за премахване на всички форми на расова дискриминация, Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация срещу жените, Международната конвенция за защита на правата на всички работници мигранти и членовете на техните семейства и Конвенцията за правата на хората с увреждания и

Като признава правото на всеки на свят на труда без насилие и тормоз, включително насилие и тормоз, основани на пола, и

Като признава, че насилието и тормозът в света на труда могат да бъдат нарушения или злоупотреба с правата на човека и че насилието и тормозът са заплаха за равните възможности, че са неприемливи и несъвместими с достойния труд, и

Като признава значението на култура на труда, основана на взаимното уважение и достойнството на човешкото същество за предотвратяване на насилието и тормоза, и

Като припомня, че държавите членки са отговорни за създаването на среда с нулева толерантност спрямо насилието и тормоза, за да се улесни предотвратяването на подобно поведение и практики, както и че всички участници в света на труда трябва да се въздържат от, да предотвратяват и да се справят с проявите на насилие и тормоз, и

Като отчита, че насилието и тормозът в света на труда влияят върху психологическото, физическото и сексуалното здраве на човека, неговото достойнство, семейна и социална среда, и

Като признават, че насилието и тормозът оказват влияние и върху качеството на обществените и частните услуги и могат да попречат на лицата, особено на жените, да имат достъп, да останат и да се развиват на пазара на труда, и

Като отбелязва, че насилието и тормозът са несъвместими с развитието на устойчиви предприятия и влияят негативно върху организацията на работата, отношенията на работното място, ангажираността на работниците, репутацията на предприятието и производителността, и

Като отчитат, че насилието и тормозът, основани на пола, засягат по непропорционален начин жените и момичетата, и като признават, че подходът на приобщаване, интегриране и отчитане на измерението на равнопоставеност на половете, включващ основните причини и рискови фактори, включително половите стереотипи, формите на множествена и взаимно преплитаща се дискриминация и властовите отношения на неравнопоставеност между половете, е от съществено значение за прекратяване на насилието и тормоза в света на труда и

Като отбелязва, че домашното насилие може да засегне работоспособността, производителността и здравето и безопасността, и че правителствата, организациите на работодателите и работниците и институциите на пазара на труда могат да помогнат, като част от други мерки, за признаването, реагирането и справянето с последиците от домашното насилие, и

Като взе решение за приемане на някои предложения относно насилието и тормоза в света на труда, което е петата точка от дневния ред на заседанието, и

Като определи, че тези предложения ще бъдат под формата на международна конвенция,

приема в този ... ден от месец юни на две хиляди и деветнадесета година следната конвенция, която може да бъде наричана „Конвенция срещу насилието и тормоза, 2019 г.“:

I. Определения

Член 1

1. За целите на настоящата конвенция:

- а) терминът „насилие и тормоз“ в света на труда се отнася до редица неприемливи действия и практики или заплахи за такива, независимо дали еднократни или повтарящи се, които целят, водят до или са от естество да доведат до физическо, психологическо, сексуално или икономическо увреждане и включващи насилие и тормоз, основани на пола;
- б) терминът „насилие и тормоз, основани на пола“ означава насилие и тормоз, насочени към хора заради техния пол, или непропорционално засягащи лица от определен пол и включващи сексуален тормоз.

2. Независимо от букви а) и б) от параграф 1 на настоящия член, определенията в националните закони и подзаконовни актове могат да включат едно понятие или отделни понятия.

II. Обхват

Член 2

1. Настоящата конвенция защитава работниците и другите лица в света на труда, включително служителите, определени от националните закони и практика, както и лицата, които полагат труд независимо от договорния си статут, лицата, които се обучават, включително стажантите и чираците, работниците, чиито работни правоотношения са прекратени, доброволците, търсещите работа и кандидатите за работа, както и лицата, упражняващи правомощията, задълженията или отговорностите на работодателя.

2. Настоящата конвенция е приложима за всички сектори, независимо дали частни или публични, както в легалната, така и в сивата икономика, както в градските, така и в селските райони.

Член 3

Настоящата конвенция се прилага по отношение на насилието и тормоза в света на труда, настъпили в хода на, свързани или произтичащи от полагането на труд:

- а) на работното място, включително публични и частни помещения, когато те са работно място;
- б) на местата, където работникът получава заплащане, почива или се храни, или използва санитарни помещения, перални и съблекални;
- в) по време на пътувания, обучения, събития или социални дейности, свързани с работата;
- г) чрез свързани с работата комуникации, включително тези, които се извършват с помощта на информационни и комуникационни технологии;
- д) на място за настаняване, осигурено от работодателя; и
- е) при пътуване до и от работа.

III. ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ

Член 4

1. Всяка държава членка, която ратифицира настоящата конвенция, зачита, насърчава и реализира правото на всяко човешко същество на свят на труда без насилие и тормоз.

2. Всяка държава членка приема, в съответствие с националното си законодателство и обстоятелства и след консултации с представителните организации на работодателите и работниците, приобщаващ, интегриран и отчитащ измерението на равнопоставеност на половете подход за предотвратяване и премахване на насилието и тормоза в света на труда. Този подход следва да отчита насилието и тормоза, включващи трети страни, където е приложимо, и да включва:

- а) законова забрана на насилието и тормоза;
- б) гаранции, че съответните политики са насочени към справянето с насилието и тормоза;
- в) приемане на всеобхватна стратегия за прилагане на мерки за предотвратяване и борба с насилието и тормоза;
- г) изграждане или укрепване на механизми за правоприлагане и мониторинг;
- д) осигуряване на достъп до средства за правна защита и подпомагане на жертвите;
- е) предвиждане на санкции;
- ж) разработване на инструменти, насоки, образователни и обучителни материали, както и повишаване на информираността, в подходяща форма; и
- з) осигуряване на ефективни средства за проверка и разследване на случаи на насилие и тормоз, включително чрез инспекторати по труда или други компетентни органи.

3. При приемането и прилагането на подхода, посочен в параграф 2 от настоящия член, всяка държава членка следва да отчете различните и допълващи се роли и функции на правителствата, работодателите и работниците и техните организации и да вземе предвид различния характер и обхвата на съответните им задължения.

Член 5

С оглед предотвратяване и елиминиране на насилието и тормоза в света на труда, всяка държава членка следва да зачита, насърчава и реализира основните принципи и права на работното място, а именно свободата на сдружаване и ефективното признаване на правото на колективно договаряне, премахването на всички форми на принудителен или задължителен труд, ефективното премахване на детския труд и премахването на дискриминацията във връзка със заетостта и професиите, както и да насърчава достойните условия на труд.

Член 6

Всяка държава членка приема закони, подзаконовни актове и политики, гарантиращи правото на равенство и липса на дискриминация във връзка със заетостта и професиите, включително за жени работници, както и за работници и други лица, принадлежащи към една или повече уязвими групи или групи в уязвимо положение, които са непропорционално засегнати от насилието и тормоза в света на труда.

IV. Защита и превенция

Член 7

Без да се засяга и в съответствие с член 1, всяка държава членка приема закони и подзаконовни актове за определяне и забрана на насилието и тормоза в света на труда, включително насилие и тормоз, основани на пола.

Член 8

Всяка страна членка предприема подходящи мерки за предотвратяване на насилието и тормоза в света на труда, включително:

- а) признаване на важната роля на публичните органи в случаите с работници от сектора на сивата икономика;
- б) идентифициране, след консултация със съответните организации на работодателите и работниците и с помощта на други средства, на секторите или професиите и работните споразумения, при които работниците и другите засегнати лица са изложени в по-голяма степен на насилие и тормоз; и
- в) предприемане на мерки за ефективна защита на тези лица.

Член 9

Всяка страна членка приема законови и подзаконовни актове, които изискват от работодателите да предприемат подходящи стъпки, съизмерими с тяхната степен на контрол, за предотвратяване на насилието и тормоза в света на труда, включително насилието и тормоза, основани на пола, и по-специално, доколкото е разумно осъществимо:

- а) да приемат в консултация с работниците и техните представители и да прилагат политика на работното място относно насилието и тормоза;
- б) да вземат под внимание насилието и тормоза и свързаните психологически и социални рискове при уреждането на безопасните и здравословни условия на труд;
- в) с участието на работниците и техните представители да идентифицират опасностите и да оценят рисковете от насилие и тормоз, както и да предприемат мерки за предотвратяване и контрол; и
- г) да предоставят на работниците и другите засегнати лица информация и обучение, в подходяща форма, относно идентифицираните опасности и рискове от насилие и тормоз и свързаните с тях превантивни и защитни мерки, включително относно правата и задълженията на работниците и другите засегнати лица във връзка с политиката, посочена в буква а) от настоящия член.

V. Изпълнение и средства за правна защита

Член 10

Всяка държава членка предприема подходящи мерки за:

- а) мониторинг и прилагане на националните закони и подзаконовни актове относно насилието и тормоза в света на труда;
- б) осигуряване на лесен достъп до подходящи и ефективни средства за правна защита и безопасни, справедливи и ефективни механизми и процедури за докладване и разрешаване на споровете при случаи на насилие и тормоз в света на труда, като:
 - i) процедури за разглеждане на жалби и разследвания, както и, когато е уместно, механизми за разрешаване на спорове на ниво работно място;
 - ii) механизми за разрешаване на спорове извън работното място;
 - iii) съдилища или трибунали;
 - iv) защита срещу потискане или репресивни мерки срещу жалбоподатели, жертви, свидетели и лица, подаващи сигнали; и
 - v) правни, социални, медицински и административни мерки за подкрепа на жалбоподателите и жертвите;
- в) защита на личния живот и поверителността на участващите лица, доколкото е възможно и подходящо, и гаранции, че не се злоупотребява с изискванията за защита на личния живот и поверителност;
- г) предвиждане на санкции, когато е уместно, в случаи на насилие и тормоз в света на труда;
- д) гаранции, че жертвите на насилие и тормоз, основани на пола, в света на труда имат ефективен достъп до отчитащи измерението на равнопоставеност на половете безопасни и ефективни механизми за подаване на жалби и разрешаване на спорове, подкрепа, услуги и средства за правна защита;
- е) признаване на последиците от домашното насилие и, доколкото е разумно осъществимо, смекчаване на неговото въздействие в света на труда;
- ж) гаранции, че работниците имат право да напуснат ситуация на работното място, за която имат разумно основание да смятат, че представлява непосредствена и сериозна опасност за живота, здравето или безопасността им и която произтича от насилие и тормоз, без да има репресивни мерки срещу тях или други неправомерни последици, както и задължението за информиране на ръководството; и
- з) гаранции, че инспекциите по труда и други съответни органи са оправомощени да се занимават с насилието и тормоза в света на труда, включително чрез издаване на заповеди, изискващи предприемането на мерки с незабавна изпълнителна сила, и заповеди за спиране на работата в случаи

на непосредствена опасност за живота; здравето или безопасността, които могат да бъдат обжалвани пред съдебен или административен орган, както може да бъде предвидено със закон.

VI. Насоки, обучение и повишаване на информираността

Член 11

Всяка държава членка, след консултации с представителни организации на работодателите и работниците, следва да гарантира, че:

- а) насилието и тормозът в света на труда присъстват в съответните национални политики, като например тези, свързани с безопасните и здравословни условия на труд, равенството и липсата на дискриминация, както и миграцията;
- б) на работодателите и работниците и техните организации, както и на съответните органи, се предоставят насоки, ресурси, обучение или други инструменти, в подходяща форма, относно насилието и тормоза в света на труда, включително относно насилието и тормоза, основани на пола; и
- в) се предприемат инициативи, включително кампании за повишаване на информираността.

VII. Методи на приложение

Член 12

Разпоредбите на настоящата конвенция се прилагат чрез националните закони и подзаконови актове, както и чрез колективни споразумения или други мерки, съответстващи на националната практика, включително чрез разширяване или адаптиране на наличните мерки за безопасни и здравословни условия на труд, така че да се включат насилието и тормозът, както и чрез разработване на специфични мерки, където е необходимо.

VIII. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 13

Официалните ратификации на настоящата конвенция следва да бъдат доведени до знанието на генералния директор на Международното бюро по труда за регистрация.

Член 14

1. Настоящата конвенция има обвързващо действие само за онези държави членки на Международната организация на труда, чиито ратификации са регистрирани от генералния директор на Международното бюро по труда.
2. Тя влиза в сила дванадесет месеца след датата, на която ратификациите на две държави членки са били регистрирани от генералния директор.
3. Впоследствие настоящата конвенция влиза в сила за всяка държава членка дванадесет месеца след датата, на която е регистрирана ратификацията ѝ.

Член 15

1. Държава членка, която е ратифицирала настоящата конвенция, може да я денонсира след изтичането на десет години от датата, на която конвенцията е влязла в сила за първи път, чрез акт, който следва да бъде доведен до знанието на генералния директор на Международното бюро по труда за регистрация. Това денонсиране няма да влезе в сила до изтичането на една година от датата на регистрацията му.

2. Всяка държава членка, която е ратифицирала настоящата конвенция и която в рамките на една година след изтичането на срока от десет години, посочен в предходния параграф, не упражни правото на денонсиране по настоящия член, ще бъде обвързана за още един период от десет години, след изтичането на който може да денонсира настоящата конвенция в рамките на първата година от всеки нов период от десет години при условията, посочени в настоящия член.

Член 16

1. Генералният директор на Международното бюро по труда уведомява всички членове на Международната организация на труда за регистрацията на всички ратификации и денонсираня, съобщени от държавите членки на организацията.

2. Когато уведомява държавите членки на организацията за регистрацията на втората ратификация, която е била съобщена, генералният директор ще посочи на държавите членки на организацията датата, на която конвенцията ще влезе в сила.

Член 17

Генералният директор на Международното бюро по труда съобщава на Генералния секретар на Организацията на обединените нации за регистрация в съответствие с член 102 от Хартата на Организацията на обединените нации пълните данни за всички ратификации и денонсираня, които са били регистрирани в съответствие с разпоредбите на предходните членове.

Член 18

Когато счете за необходимо, Административният съвет на Международното бюро по труда представя на Генералната конференция доклад за действието на настоящата конвенция и проверява настроената за включване в дневния ред на конференцията на въпроса за нейното преразглеждане, изцяло или частично.

Член 19

1. Ако Конференцията приеме нова конвенция, която ревизира настоящата конвенция, и ако новата конвенция не предвижда друго:

- а) ратификацията от страна на държава членка на новата ревизирана конвенция *ipso jure* ще включва незабавното денонсиране на настоящата конвенция, независимо от разпоредбите на член 15 по-горе, ако и когато новата ревизираща конвенция влезе в сила;
- б) от датата на влизане в сила на новата ревизирана конвенция настоящата конвенция престава да бъде отворена за ратификация от страна на държавите членки.

2. Във всички случаи настоящата конвенция остава в сила в оригиналната си форма и съдържание за онези държави членки, които са я ратифицирали, но не са ратифицирали ревизиращата конвенция.

Член 20

Английската и френската версия на текста на настоящата конвенция се ползват с еднаква сила.

Б. Текст на Препоръката относно елиминирането на насилието и тормоза в света на труда

Генералната конференция на Международната организация на труда,

След като бе свикана в Женева от Административния съвет на Международното бюро на труда и проведе 108-ата си (стогодишна) сесия на 10 юни 2019 г. и

Като прие Конвенцията срещу насилието и тормоза, 2019 г. и

Като взе решение за приемане на някои предложения относно насилието и тормоза в света на труда, което е петата точка от дневния ред на заседанието, и

Като определи, че тези предложения ще бъдат под формата на препоръка, допълваща Конвенцията срещу насилието и тормоза, 2019 г.,

приема в този ... ден от месец юни на две хиляди и деветнадесета година следната препоръка, която може да бъде наричана „Препоръка срещу насилието и тормоза, 2019 г.“:

1. Разпоредбите на настоящата препоръка допълват тези на Конвенцията срещу насилието и тормоза, 2019 г. (наричана по-долу „Конвенцията“) и следва да се разглеждат заедно с тях.

I. Основни принципи

2. При приемането и прилагането на приобщаващия, интегриран и отчитащ измерението на равнопоставеност на половете подход, посочен в член 4, параграф 2 от Конвенцията, държавите членки следва да включат насилието и тормоза в законите за труда и заетостта, за безопасните и здравословни условия на труд, за равенството и липсата на дискриминация, както и в наказателните закони, когато е уместно.

3. Държавите членки следва да гарантират, че всички работници и работодатели, включително тези в секторите, професиите и работните споразумения, които са изложени в по-голяма степен на насилие и тормоз, се ползват изцяло от свободата на сдружаване и от ефективното признаване на правото на колективно договаряне в съответствие с Конвенцията относно свободата на сдружаване и защитата на правото на организиране, 1948 г. (№ 87) и Конвенцията относно правото на организиране и колективно договаряне, 1949 г. (№ 98).

4. Държавите членки предприемат подходящи мерки за:

- а) насърчаване на ефективното признаване на правото на колективно договаряне на всички равнища като средство за предотвратяване и справяне с насилието и тормоза и, доколкото е възможно, смекчаване на последиците от домашното насилие в света на труда; и
- б) подкрепа на това колективно договаряне чрез събиране и разпространение на информация за свързаните тенденции и добри практики по отношение на процеса на преговори и съдържанието на колективните договори.

5. Държавите членки следва да гарантират, че разпоредбите относно насилието и тормоза в националните закони, подзаконови актове и политики вземат под внимание инструментите за гарантиране на равенство и недопускане на дискриминация на Международната организация на

труда, включително Конвенцията (№ 100) и Препоръката (№ 90) за правото на равно заплащане, 1951 г., и Конвенцията (№ 111) и Препоръката (№ 111) срещу дискриминация, 1958 г., както и други подходящи инструменти.

II. Защита и превенция

6. Разпоредбите за безопасни и здравословни условия на труд, свързани с насилието и тормоза, в националните закони, подзаконови актове и политики следва да вземат предвид съответните инструменти за безопасни и здравословни условия на труд на Международната организация на труда, като например Конвенцията относно безопасността на труда и здравето на работниците, 1981 г. (№ 155) и Рамката за насърчаване на Конвенцията за безопасни и здравословни условия на труд, 2006 г. (№ 187).

7. Държавите членки следва, когато е уместно, да посочат в закони и подзаконови актове, че работниците и техните представители трябва да участват в разработването, изпълнението и мониторинга на политиката на работното място, посочена в член 9, буква а) от Конвенцията, като тази политика следва:

- а) да посочва, че насилието и тормозът няма да бъдат толерирани;
- б) да въвежда програми за превенция на насилието и тормоза, с подходящи измерими цели, ако е подходящо;
- в) да уточнява правата и задълженията на работниците и работодателя;
- г) да съдържа информация за процедурите за жалби и разследване;
- д) да предвижда, че всички вътрешни и външни съобщения, свързани със случаи на насилие и тормоз, ще бъдат надлежно разгледани и ще бъдат предприети подходящи действия;
- е) да определя правото на личен живот и поверителност на лицата, както е посочено в член 10, буква в) от Конвенцията, като същевременно запазва баланса с правото на работниците да бъдат информирани за всички опасности; и
- ж) да включва мерки за защита на жалбоподателите, жертвите, свидетелите и лицата, подаващи сигнали, срещу потискане или репресивни мерки.

8. Оценката на риска на работното място, посочена в член 9, буква в) от Конвенцията, следва да вземе предвид факторите, които увеличават вероятността от насилие и тормоз, включително психологически и социалните опасности и рискове. Особено внимание трябва да се обърне на опасностите и рисковете, които:

- а) произтичат от работните условия и споразумения, организацията на работата и управлението на човешките ресурси, според случая;
- б) включват трети страни, като например клиенти, доставчици на услуги, потребители, пациенти и членове на обществеността; и
- в) са резултат от дискриминация, злоупотреба с властови отношения и културни, социални и свързани с пола норми, които подкрепят насилието и тормоза.

9. Държавите членки следва да приемат подходящи мерки за секторите или професиите и работните споразумения, при които излагането на насилие и тормоз е по-вероятно, като например нощен труд, работа в изолация, здравни, хотелиерски, социални услуги, неотложна помощ, надомна работа, транспорт, образование или забавление.

10. Държавите членки следва да предприемат законодателни или други мерки за защита на работниците мигранти, особено работниците мигранти от женски пол, независимо от статуса на мигрантите, в държавите по произход, на преминаване и по местоназначение, според случая, срещу насилие и тормоз в света на труда.

11. При улесняване на прехода от сива към легална икономика държавите членки следва да предоставят ресурси и помощ на работниците и работодателите и на техните сдружения в сферата на сивата икономика за предотвратяване и справяне със случаите на насилие и тормоз в сивата икономика.

12. Държавите членки следва да гарантират, че мерките за предотвратяване на насилието и тормоза не водят до ограничаване на участието на жени и на групите, посочени в член 6 от Конвенцията, в конкретни работни длъжности, сектори или професии или до пълното им изключване от тях.

13. Препратката към уязвими групи и групи в уязвимо положение в член 6 от Конвенцията следва да се тълкува в съответствие с приложимите международни трудови стандарти и международните инструменти за правата на човека.

III. Прилагане, средства за правна защита и помощ

14. Средствата за защита, посочени в член 10, буква б) от Конвенцията, могат да включват:

- а) правото на оттегляне с получаване на обезщетение;
- б) възстановяване на работа;
- в) подходящо обезщетение за нанесените вреди;
- г) заповеди, изискващи предприемането на мерки с незабавна изпълнителна сила, за да се гарантира, че на определено поведение е сложен край или че политиките или практиките са променени; и
- д) съдебни такси и разноски съгласно националното законодателство и практика.

15. Жертвите на насилие и тормоз в света на труда трябва да имат достъп до обезщетение в случаи на психо-социални, физически или други наранявания или заболявания, които водят до неработоспособност.

16. Механизмите за жалби и разрешаване на спорове за случаи на насилие и тормоз, основани на пола, посочени в член 10, буква д) от Конвенцията, следва да включват мерки като:

- а) съдилища с експертен опит относно случаи на насилие и тормоз, основани на пола;
- б) навременно и ефективно разглеждане;
- в) правни съвети и подкрепа за жалбоподатели и жертви;
- г) ръководства и други информационни ресурси на езиките, които са широко говорими в държавата;
- и
- д) прехвърляне на тежестта за доказване, когато е уместно, в производства, различни от наказателните производства.

17. Подкрепата, услугите и средствата за защита на жертвите на насилие и тормоз, основани на пола, посочени в член 10, буква д) от Конвенцията, следва да включват мерки като:

- а) подкрепа за завръщането на жертвите на пазара на труда;
- б) консултантски и информационни услуги, предоставяни по достъпен начин;
- в) денонощни горещи линии;

- г) неотложна помощ;
- д) медицински грижи и лечение и психологическа подкрепа;
- е) кризисни центрове, включително приюти; и
- ж) специализирани полицейски части или специално обучени служители за подпомагане на жертвите.

18. Подходящите мерки за смекчаване на последиците от домашното насилие в света на труда, посочени в член 10, буква е) от Конвенцията, могат да включват:

- а) отпуск за жертви на домашно насилие;
- б) гъвкави работни условия и защита за жертвите на домашно насилие;
- в) временна защита срещу уволнение на жертви на домашно насилие, освен на основания, които не са свързани с домашното насилие и последиците от него;
- г) включване на домашното насилие в оценките на риска на работното място;
- д) система за препращане към обществени мерки за смекчаване на последиците от домашното насилие, когато има такива; и
- е) повишаване на информираността относно последиците от домашното насилие.

19. Извършителите на прояви на насилие и тормоз в света на труда следва да носят отговорност и да им бъдат предоставени консултации или други мерки, когато е целесъобразно, с цел предотвратяване на рецидивизиращите прояви на насилие и тормоз и за улесняване на повторната им интеграция на работното място, когато е уместно.

20. Инспекторите по труда и служителите на други компетентни органи, ако е уместно, трябва да преминат обучение, отчитащо измерението на равнопоставеност на половете, с цел идентифициране и справяне с насилието и тормоза в света на труда, включително психо-социалните опасности и рискове, насилието и тормоза, основани на пола, и дискриминацията срещу определени групи работници.

21. Правомощията на националните органи, отговорни за инспекцията по труда, безопасните и здравословни условия на работното място, равенството и недопускане на дискриминация, включително равенството между половете, следва да обхващат насилието и тормоза в света на труда.

22. Държавите членки следва да положат усилия за събиране и публикуване на статистически данни за случаите на насилие и тормоз в света на труда, разделени по пол, вид на насилието и тормоза и сектор на икономическа дейност, включително по отношение на групите, посочени в член 6 от Конвенцията.

IV. Насоки, обучение и повишаване на информираността

23. Държавите членки следва да финансират, разработват, прилагат и разпространяват, когато е уместно:

- а) програми, насочени към справяне с факторите, които увеличават вероятността от прояви на насилие и тормоз в света на труда, включително дискриминация, злоупотреба с властови отношения и културни, социални и свързани с пола норми, които подкрепят насилието и тормоза;
- б) насоки и програми за обучение, отчитащи измерението на равнопоставеност на половете, за подпомагане на съдиите, инспекторите по труда, полицейските служители, прокурорите и другите държавни служители при изпълнение на правомощията ми, свързани с насилието и тормоза в света

на труда, както и за подпомагане на публичните и частните работодатели и работници и техните организации при предотвратяването и справянето с проявите на насилие и тормоз в света на труда;

в) примерни практически кодекси и инструменти за оценка на риска по отношение на насилието и тормоза в света на труда, както общи, така и специфични за отделните сектори, като се отчитат специфичните ситуации на работниците и другите лица, принадлежащи към групите, посочени в член 6 от Конвенцията;

г) кампании за повишаване на обществената информираност на различните езици в държавата, включително на тези на работниците мигранти, пребиваващи в държавата, които представят като неприемливи насилието и тормоза, по-специално насилието и тормоза, основани на пола, които разглеждат нагласите за дискриминация и които предотвратяват заклеяването на жертвите, жалбоподателите, свидетелите и лицата, подаващи сигнали;

д) отчитащи измерението на равнопоставеност на половете учебни програми и обучителни материали относно насилието и тормоза, включително насилието и тормоза, основани на пола, на всички нива на системата за образование и професионално обучение в съответствие с националните закони и обстоятелства;

е) материали за журналисти и други медийни служители относно насилието и тормоза, основани на пола, включително основните причини и рискови фактори, със зачитане на тяхната независимост и свобода на изразяване; и

ж) публични кампании, насочени към насърчаване на безопасни, здравословни и хармонични условия на работното място без насилие и тормоз.

Долуподписаната, Елеонора Константинова Моллова, удостоверявам верността на извършения от мен превод от английски на български език на приложения документ. Преводът се състои от 13 /тринадесет/ страници.

Преводач: Елеонора Константинова Моллова

